

30 Σεπτεμβρίου 2020

Έπιε με πίστη το νερό της βρύσης, σαν να ήταν το αγίασμα που ζήτησε και έγινε καλά!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας (1935).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ένας ηλικιωμένος γέροντας Λαυριώτης ήταν άρρωστος στο κρεβάτι. Η αρρώστια του κράτησε πολύν καιρό και τον περίμεναν να πεθάνη.

Κάποια ημέρα είπε στον υποτακτικό του να πάη να του φέρη νερό από αγίασμα του αγίου Αθανασίου.

Το καλογέρι πήρε το δοχείο, αλλά βαρέθηκε να πάη ως το αγίασμα και πήρε νερό από μια κοντινή βρύση.

Περίμενε να περάση η ώρα για να μην καταλάβη ο Γέροντάς του ότι δεν πήγε αγίασμα, και ύστερα πήγε στο νερό στον ασθενούντα Γέροντά του.

Εκείνος το δέχθηκε με πίστη ως αγίασμα, έκανε το σταυρό του, ήπιε και όλως παραδόξως έγινε καλά.

Τότε το καλογέρι ελέχθηκε και εξομολογήθηκε την αμαρτία του.

Έκτοτε το νερό αυτής της βρύσης το ωνόμασαν “αθάνατο νερό”.

Από το βιβλίο “Από την ασκητική και ησυχαστική αγιορείτικη παράδοση”, Άγιον Όρος, 2011.